

Ponedjeljak, 6. novembar 2006.

Svedok Radoje Paunovićlan

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.20 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Da li ste spremni gospodine Boroviću... oh, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, mi smo spremni. Ja bih pozvao svedoka Paunovića da ga uvedu u sudnicu.

(svedok ulazi u Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Molim vas da naglas pročitate svečanu izjavu koja se nalazi na ovoj kartici ispred vas.

SVEDOK PAUNOVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Molim vas sedite. Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici, svim učesnicima u postupku.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Paunoviću.

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja vas molim gospodine Paunoviću pre nego što krenemo na ovo ispitivanje da poštujuete par instrukcija koje ću vam dati da bi vaše svedočenje moglo da bude kvalitetno prevedeno i uneto u transkript. Zato sačekajte da čujete moje pitanje, pa nakon izvesnog vremena dajte odgovor da se ne bi prepletali i vi i ja, izmešali pitanja i odgovore, jer tako ćemo stvoriti konfuziju a na ovaj način ćemo otkloniti bilo kakve probleme u transkriptu. Jesmo li se razumeli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Razumeli smo se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Hoćete gospodine Paunoviću za početak reći časnom Sudu i nama vaše puno ime i prezime, datum i mesto rođenja i vaše bračno stanje i porodične prilike?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Rođen sam 30. januara 1956. godine, mesto Ursule, opština Sjenica, Srbija.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, hoćete reći... hoćete reći vaše puno ime i prezime, to nismo čuli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se. Radoje Paunović.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, da li je tačno da ste vi završili Vojnu akademiju kopnene vojske 1979. godine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste u periodu od 1979. godine do 1988. godine bili na službi u garnizonu u Zaječaru?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste 1988. godine prekomadovani u Gardijsku brigadu, u Prvi bataljon vojne policije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. I taj podatak je tačan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno i da ste 1990. godine postavljeni za zamenika komandanta Drugog bataljona vojne policije u Gardijskoj motorizovanoj brigadi?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Složićemo se da ste dužnost komandanta Drugog bataljona vojne policije primili 1991. godine, i da ste se na toj dužnosti komandanta Drugog bataljona vojne policije u okviru Gardijske brigade nalazili i za vreme dešavanja u Vukovaru 1991. godine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, taj podatak je tačan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste po povratku iz Vukovara, znači krajem 1991. godine bili raspoređeni u komandu Gardijske brigade u operativno-nastavnom odseku?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, 1992. godine raspoređen sam u operativno-nastavni odsek komande Gardijske brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste se 1994. godine nalazili u korpusu specijalnih jedinica na dužnosti referenta za jedinice vojne policije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Prema podacima kojima ja raspolazem, 1999. godine ste raspoređeni u komandu 72. specijalne brigade na dužnost referenta za jedinice vojne policije. Da li je taj podatak tačan?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačan je podatak.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 2002. godine ste premešteni u Centar za osposobljavanje kadrova vojne službe bezbednosti na mestu komandanta kurseva vojne policije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste čin majora dobili 1993. godine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Penzionisani ste 22. jula 2005. godine u činu pukovnika, koji ste dobili 2001. godine, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se zbog ovoga gospodine Paunoviću možemo složiti da ste vi u vašoj vojnoj karijeri obavljali odgovorne dužnosti od komandira čete, zamenika komandanta bataljona, komandanta bataljona i ove poslove koje sam nabrojao nakon povratka iz Vukovara, i da se radi o odgovornim vojnim dužnostima?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Može se tako konstatovati.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sad gospodine Paunoviću da pređemo na ono što je tema ovog suđenja ovde i na ono što sve nas najviše interesuje, a to su dešavanja u Vukovaru. Čuli smo da ste bili na mestu komandanta Drugog bataljona vojne policije u okviru Gardijske motorizovane brigade kada ste upućeni u Vukovar. Mene interesuje, i nas sve ovde, da kažete nama i Pretresnom veću kada ste upućeni u Vukovar sa vašim bataljonom?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U Vukovar sam upućen 30. septembra 1991. godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je, kada ste upućeni u Vukovar, upućen u Vukovar vaš kompletan bataljon, znači Drugi bataljon vojne policije, odnosno, da li je taj bataljon bio kompletan kada ste upućeni u Vukovar, sa kompletnim sastavom?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U Vukovar 30. septembra upućen je ceo bataljon, ali ne pod mojom komandom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da objasnite šta to znači "ceo bataljon" a ne pod vašom komandom? Da li su neki delovi bataljona bili na nekom drugom mestu, pridodati nekom, pretpotčinjeni nekom?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Mogu to da objasnim a to je bilo na sledeći način. Znači, dve čete su bile, konkretno Prva i Druga, znači pod mojom komandom, a jedna četa, konkretno Četvrta četa je po odluci komandanta brigade pretpotčinjena oklopnom bataljonu Gardijske brigade. Treća četa bila je angažovana po vodovima na sledeći način: Prvi vod Treće čete pretpotčinjen je Prvom motorizovanom bataljonu Gardijske brigade; Drugi vod Treće čete pretpotčinjen je Drugom motorizovanom

bataljonu Gardijske brigade; Treći vod Treće čete je obezbeđivao pozadinsko komandno mesto Gardijske brigade. Znači, to je iz vašeg pitanja moj odgovor kako je bio angažovan bataljon.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A hoćete mi reći šta je bilo sa Četvrtom četom?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da sam rekao da je Četvrta četa pretpočinjena oklopnom bataljonu Gardijske brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hoćete mi reći ko je bio komandant Prvog motorizovanog bataljona kome je bio pretpočinjen jedan vod iz Treće čete iz sastava vašeg bataljona?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Komandant Prvog motorizovanog bataljona bio je major Tešić.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A ko je bio komandant Drugog motorizovanog bataljona?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Komandant Drugog motorizovanog bataljona bio je major Bajić Adem.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je on sve vreme bio komandant?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U početnom periodu, ili kada smo kretali iz mirnodopske lokacije - bio je Bajić, major. Ali početkom meseca oktobra, ne mogu se setiti normalno sad datuma, dužnost je obavljao potpukovnik Lukić.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, pomenuli ste vašu Treću četvu iz sastava Drugog bataljona vojne policije koja je bila podeljena po vodovima. Nisam samo čuo za Treći vod, šta je Treći vod imao kao zadatak, te Treće čete? Gde je on bio raspoređen? Možda ste rekli, ja se izvinjavam. Da je obezbeđivao pozadinsko mesto, je l' tako? Hvala. Izvinjavam se. Dobro. Da li je vaš Drugi bataljon vojne policije bio uveden u borbena dejstva?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U početnom periodu, znači u nekih četiri, pet dana, Drugi bataljon vojne policije bio je rezerva brigade i nalazio se u selu Berak. Što znači, Prva i Druga četa sa komandom, odeljenjem veze i pozadinom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste uvedeni u borbena dejstva i ako jeste, kako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, nakon četiri ili pet dana, možda i manje, sad sa ovde distance ne mogu da se setim, dobio sam naređenje od komandanta brigade da budem spreman sa bataljonom za uvođenje u borbena dejstva, što je to i usledilo nakon ovih, mislim sad, četiri ili pet dana.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste gospodine Paunoviću bili uvedeni u borbena dejstva kao samostalno, znači samostalna formacijska jedinica Drugi bataljon vojne policije, ili ste bili u okviru nekog drugog sastava? Da li se sećate?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ovo kad govorim da sam uveden u borbena dejstva, u tom periodu ne znam do kad, zadatke sam izvršavao kao bataljon. A u kasnijem periodu, znači opet ne mogu da se vezujem za datume, Drugi bataljon vojne policije ušao je u sastav Drugog jurišnog odreda.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, hoćete mi reći ko je bio komandant Drugog jurišnog odreda?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Komandant Drugog jurišnog odreda bio je potpukovnik Lukić.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste uvedeni u borbena dejstva, da li ste vi kao komandant bataljona, Drugog bataljona vojne policije, imali vaše komandno mesto u Vukovaru? I ako jeste, da li možete da objasnite gde se to vaše komandno mesto nalazilo?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Kada sam uveden u borbena dejstva, normalno je da sam imao komandno mesto. Ono se nalazilo u ulici Prvomajskoj. Broja sad ne mogu da se setim. Znači orijentacija, to je negde zapadno ili malo severozapadno od kasarne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Paunoviću. Ja ću vas zamoliti samo još jednu stvar, ovaj, vi ste već govorili o tome, pominjali ste sastav Drugog bataljona i koliko sam razumeo Drugi bataljon vojne policije, gde ste vi bili komandant, imao je četiri čete. Da li je u svom sastavu imao još neke jedinice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, formacija bataljona je, pored ove četiti čete ima: komandu bataljona, odeljenje veze i pozadinski vod.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I kad smo već... Hvala, gospodine Paunoviću. I kad smo već na ovoj temi, i pošto će se možda pojavljivati neka imena tokom vašeg svedočenja, pa da bi znali o čemu se radi, hoćete reći ko su bili komandiri ovih četa: Prve, Druge, Treće i Četvrte?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Komandir Prve čete bio je Pavlović Milan. Komandir Druge čete bio je kapetan Kapor Dragoslav. Pardon, izvinjavam se, ovde ovaj... komandir Druge čete Bajić Nenad. Komandir Treće čete kapetan Kapor Dragoslav. Komandir Četvrte čete kapetan Paldum Esad.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, uvedeni ste u borbena dejstva na način koji ste opisali. Recite mi... Imam sugestiju da nije prevod pitanja dobar, pa ću ponoviti. Opisali ste gospodine Paunoviću na koji način ste uvedeni u borbena dejstva, i pominjali ste da ste bili u sastavu Jurišnog odreda 2. Da li je sve vreme vašeg angažovanja u borbenim dejstvima bila ta situacija - da budete u sastavu Jurišnog odreda 2, ili ste u nekom periodu bili samostalno uključeni kao Drugi bataljon vojne policije u borbenim dejstvima?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, u početnom tom periodu bio sam samostalan, ali u okviru brigade. A u sledećem periodu, znači u nekom dužem periodu, bio sam u sastavu Jurišnog odreda 2. Negde, koliko se sada sećam, sredinom meseca novembra, dejstvovao sam isto samostalno, znači nisam bio u sastavu Jurišnog odreda 2.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospodine Paunoviću. Ja zaista neću insistirati na nekim tačnim vremenskim odrednicama, jer znam da je prošlo mnogo vremena i da se jako teško setiti, ali ukoliko vi možete da se setite nekih tačnih odrednica ili bar približno tačnih - to nam recite. Recite mi gospodine Paunoviću, da li se vojna policija po "pravilu službe vojne policije u oružanim snagama SFRJ", koristi za borbena dejstva? Odnosno, pre toga, da li pripadnici vojne policije imaju obuku za učešće u borbenim dejstvima? I koja je prevashodna vrsta obuke? Za kakvu namenu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Vojna policija prvenstveno se obučava za izvršavanje vojno-polijskih zadataka. U okviru svoje obuke, vojna policija se obučava za izvršavanje i takvih zadataka, ali ne u tolikoj meri kao za izvršavanje vojno-polijskih zadataka. Vojna policija prvenstveno, znači, izvršava vojno-polijske zadatke na osnovu Pravila službe vojne policije oružanih snaga. Pravila službe, u stvari, Uputstva za primenu pravila službe vojne policije, ali po odluci komandanta brigade, može se i upotrebiti za izvršavanje drugih zadataka.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, da li ste vi kao komandant bataljona, Drugog bataljona vojne policije, prisustvovali referisanjima u komandi Gardijske motorizovane brigade za vreme... govorimo znači o periodu koji se odnosi za Vukovar od 30. septembra 1991. godine do vašeg povratka, koji je bio, ako se ne varam, 24. novembar 1991. godine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, prisustvovao sam referisanjima u komandi Gardijske brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste na sastancima u Komandi Operativne grupe Jug i Gardijske motorizovane brigade dobijali neke zadatke i da li možete malo da nam objasnite svima ovde kako izgleda to referisanje i dobijanje zadataka na komandnom mestu Operativne grupe?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Jedno referisanje u najkraćem bi izgledalo ovako. Znači, komandanti potčinjenih jedinica, koje su potčinjene znači komandantu brigade - referisali smo znači o stanju u jedinicama svojim o: realizovanim zadacima koja su dobijena, problemima, zahtevima i tako to. Posle bi reč dobili članovi komande. Komandant bi dao još nekome ko bi se javio za reč, ako je obilazio jedinice - da prenese svoje utiske i zapažanja. I na kraju bi usledili zadaci od strane komandanta brigade koje bi nam dao za naredni period, za naredni dan. To bi bilo u najkraćem kako izgleda to referisanje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada dobijete zadatak prilikom tog referisanja za naredni... znači naredni zadatak, da li za naredni dan ili narednih par dana, šta vi, kao komandant bataljona, dalje radite? Da li vi na vašem komandnom mestu održavate sada neki sastanak - gde razradite taj zadatak ili ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Normalno, posle svakog dobijenog zadatka, ja sa svojim potčinjenim, znači komandirima četa, komandrom pozadinskog voda, razrađujem te zadatke i dajem njima konkretne zadatke.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Paunoviću. E sada, prilazimo polako onim datumima koji nas sve ovde jako interesuju. Moje prvo pitanje se

odnosi konkretno, ako možete da se setite, da li ste dana 19. novembra 1991. godine imali zadatak, neki zadatak koji se odnosio na vaše aktivnosti u rejonu Vodotornja prema Mitnici? Ako jeste, da li možete da nam objasnite o kakvom se to zadatku radi i kada ste počeli sa obavljanjem tog zadatka?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: 19. novembra, dobio sam zadatak od komandanta brigade da pretresem i pregledam rejon od Vodotornja prema Mitnici. Zadatak zbog čega sam to izvršavao je da je moguće da su još zaostale paravojne neke formacije, pojedinci, zbog pronalaženja neeksplozivnih mina, drugih minsko-eksplozivnih sredstava; i još jedan zadatak - radi evakuacije stanovništva iz tog... iz tog dela grada - radi njihove bezbednosti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, mislim da ovde nije sporan jedan datum, da smo ga svi već toliko puta čuli. Radi se o 18. novembru, kao danu kada je, zavisno iz koje pozicije kako ko gleda, oslobođen Vukovar ili okupiran Vukovar, zavisi od strane koja govori. Ovaj, da li možete ovo vaše angažovanje da vežete za taj datum, odnosno, da li znate za 18. Vukovar bilo šta o predaji takozvanog Mitničkog bataljona?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, ovu radnju vezujem, što sam prethodno izlagao da se odvijala 19. Jer znam da je prethodni dan, to jest 18. novembra - predala se Mitnička grupa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste za vreme izvršenja ovog zadatka 19. eventualno u toku njegovog izvršenja, dobili neki drugi zadatak, i ako jeste, od koga?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U toku izvršavanja ovog zadatka koji sam opisao, dobio sam zadatak od komandanta brigade. Ko mi ga je tad preneo, pretpo... koliko se sad sećam, mislim da je to bio načelnik štaba - da sa jednom četom vojne policije dođem u rejon bolnice u Vukovaru - radi preuzimanja obezbeđenja iste.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I da li ste krenuli na izvršenje tog zadatka i sa kojim ste jedinicama došli do bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Naredio sam, znači, komandiru Četvrte čete, a u ovom trenutku koji govorimo, Četvrtom četom komanduje kapetan prve klase Simić Milivoje, da krene prema... da krene sa četom prema bolnici, što je on i uradio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, da ne bude zabune. U ovom vašem malopredašnjem izlaganju ste rekli da je Četvrtom četom komandovao Paldum Esad, a sada pominjete gospodina Simića. O čemu se radi?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Objasnjenje je sledeće. Negde polovinom meseca oktobra ili u drugoj polovini, znači rekao sam malopre, ne bi mogao sa ove distance da se vežem za datume, kapetan Paldum Esad, komandir Četvrte čete se razboleo. Pa je od tog trenutka, pa sve do povratka za Beograd, Četvrtom četom komandovao kapetan prve klase Simić Milivoje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Paunoviću. Da razjasnim, da ne bi bilo nedoumica u ovome. Da li možete da mi kažete da li se sećate doba dana, znači u toku toga dana 19. - kada ste došli u... u prostor vukovarske bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tačno vreme sigurno da ne mogu da se setim, ali je bilo znači, popodne, negde posle 12.00 časova. Znači, može da bude oko 14.00, 15.00 časova. Znam po tome zato što se nije još bilo smračilo, bio je dan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada kažete "nije se smračilo" da li to znači da je relativno brzo nakon vašeg dolaska pao mrak?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne, jer sad vezujem te činjenice. Znam koje smo aktivnosti posle toga obavili, koliko nam je trebalo vremena, tako da vezujem ovo vreme - da je to to.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. E sad mi recite, kada ste došli 19. sa ovom četom kojom komanduje kapetan Simić, da li ste tu zatekli nekog već prisutnog starešinu Jugoslovenske narodne armije? I ako jeste, da li znate ko je to bio i iz kojih jedinica je bio?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Kad sam stigao u rejon bolnice, tu sam zatekao majora Šljivančanina, majora Tešića, i mislim da je bio jedan kapetan Bojkovski. To je što se ja sećam od starešina, koje sam ja tada video u rejonu bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste došli da izvršite naređenje koje vam je stiglo od komandanta brigade; da ste došli sa četom da izvršite obezbeđenje bolnice, pa me interesuje: da li je pre... da li ste zaključili ili videli, da je pre vašeg dolaska postojalo neko obezbeđenje koje ste vi preuzeli ili...? Kakva je situacija bila?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Kada sam stigao u rejon bolnice... stupio sam u kontakt, kao što sam vam rekao, već sam ga video, sa majorom Tešićem. On je pokazao gde se nalaze njegovi vojnici. Ne mogu sada da se setim koliko je to bilo vojnika. Ali kad govorimo o obezbeđenju u vojno-policijskom smislu, ono nije postojalo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada kažete "obezbeđenju u vojno-policijskom smislu", da li možete da nam objasnite šta to znači - obezbediti neki objekat u vojno-policijskom smislu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Kada sam rekao da nije obezbeđen u vojno-policijskom smislu, a takođe i Tešić, major, kako mi je preneo, tu se nisu videli elementi tog obezbeđenja o kome pričamo, a to su: prijavnice, patrole, stražari i tako dalje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi gospodine Paunoviću, kapetanu Simiću izdali neko naređenje vezano za obezbeđenje bolnice i ako jeste, kakvo?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam izdao komandiru Četvrtе čete, kapetanu Simiću, naređenje da izvrši pretres rejona oko bolnice i da postavi obezbeđenje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada kažete "pretres rejona oko bolnice" šta to znači? I zašto se vrši taj pretres?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Inače po našim pravilima, prilikom postavljanja obezbeđenja bilo kog objekta, vrši se pretres tog terena, pa tek onda postavlja

obezbeđenje. U ovom slučaju, pretres je vršen da bi otkrili eventualno ostavljene paravojne grupe ili formacije, zbog pronalaza minskih sredstava, mina iznenađenja i radi bezbednog funkcionisanja obezbeđenja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li gospodine Paunoviću postoji neko pravilo u ovom uputstvu za rad policije ili uopšte u nekom aktu, ili je to stvar procene komandanta - koji rejon će se oko nekog objekta pregledati, u širini pet metara, deset, 50, 100, 200?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa sve... sve zavisi od objekta koji se obezbeđuje, od konfiguracije zemljišta, prethodno izvođenih borbenih dejstava na tom prostoru. U ovom konkretnom slučaju, vršen je pretres u širini levo i desno od objekta, to jest bolnice, 200 do 300 metara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste gospodine Paunoviću raspolagali bilo kakvim informacijama pre dolaska u rejon bolnice - da postoji mogućnost da se u vukovarskoj bolnici nalaze prerušeni pripadnici paravojnih formacija Hrvatske? I ako jeste, o kakvim se to informacijama radi, odakle vam, gde ste ih čuli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Te informacije što pominjete, dobili smo od organa bezbednosti - da je velika verovatnoća da se u samoj bolnici pored bolesnika, nalaze i prerušeni pripadnici paravojnih formacija Hrvatske. O tačnom broju ovakvih, u tom trenutku nisam imao podatak.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je i to, ta informacija bila jedan od razloga da vi izvršite pretres terena u ovom prečniku, u ovom obimu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Prvenstveno je bilo zbog toga, a i ovo malopre što sam rekao, jer je postojala mogućnost da se i van bolnice nađu preostali pojedinci ili grupe, pripadnici paravojnih formacija Hrvatske.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, imamo informacije, mislim da to neće biti sporno, a ja ću vas pitati. Kakvo je stanje bilo u bolnici? Ko je sve bio u bolnici? Da li samo ranjeni i bolesni, ili je bilo tu još nekih struktura da ste vi videli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, nesporno... u bolnici je pored bolesnih, ranjenih, osoblja bolnice - bilo i pripadnika paravojnih formacija Hrvatske.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je bilo civila u bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Bilo je i civila.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste prilikom pretresa terena našli bilo šta što bi ukazivalo da su na tom prostoru boravili naoružani pojedinci, naoružane formacije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Prilikom pretresa oko bolnice, pronađeni su... delovi vojničke opreme, pronađen je određeni broj lakog naoružanja. Tu mislim na pištolje i na puške.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste eventualno neke podatke o tome gde bi moglo da bude naoružanje, zbog boravka tih naoružanih pojedinaca, te podatke

dobijali možda i od nekih civila koji su tu bili oko bolnice, od meštana, pošto je to bila jedna gužva, koliko razumem - prisustvo mnogo ljudi?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa kao što ste sami rekli, bila je to velika gužva. Pored ovih podataka koje sam dobio, kao što sam rekao, bilo je tu podataka od civila... u tom smislu da su govorili da su pobacali naoružanje – pregledajte, ali ne, nisu ukazivali tačno gde je. Ali prilikom našeg pretresa, kao što sam rekao, mi smo našli određenu količinu naoružanja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. To ste rekli, gospodine Paunoviću. Mene je interesovalo samo ovo da li ste imali informaciju od nekih meštana tu. Da li ste imali informacije ili ste našli možda... naišli na neki prostor ili neko mesto gde vam je neko ukazao da to može da bude možda neko mesto gde je bila smeštena neka komanda tih paravojnih formacija? Da li se toga sećate?

TUŽILAC WEINER: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, to nije u vezi sa prvim preliminarnim napomenama koje je Odbrana dostavila 1. novembra. A nije u vezi ni sa drugim preliminarnim napomenama od 2. novembra. To pitanje nema veze ni sa informacijom po Pravilu 65 ter, a koja je vezana za ono o čemu će svedok svedočiti, od 12. jula. A nije u vezi ni sa izmenjenom informacijom po Pravilu 65 ter vezanom za ono o čemu će svedok svedočiti od 4. avgusta 2006 godine. To pitanje je prvi put pokrenuto tek prošle nedelje tokom svedočenja gospodina Šljivancanina.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja moram da priznam da je tužilac, ovako posmatrano, u pravu. Ali mislim da imamo svedoka koji je izdao naređenje svojoj četi da uradi jedan pretres, koji je govorio o tome, o čemu smo obavestili tužioca, a ovo je u okviru te radnje. Ukoliko vi mislite da ja ne mogu da nastavim u tom pravcu s ovim pitanjima, nije problem apsolutno nikakav.

SUDIJA PARKER: Mislim da je najbolje da to ostavimo po strani, gospodine Bulatoviću, s obzirom na broj identifikovanih oblasti potencijalnih dokaza, a ovaj izlazi iz okvira svih njih. Hvala vam.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato gospodine Paunoviću, tog 19. kada ste vršili obezbeđenje, da li je bilo neke predaje bilo kakvih pripadnika paravojnih formacija ili bilo koga u okviru rejona bolnice? Samo recite da ili ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Takav podatak nam... Ne, ne raspolazem s takvim podatkom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hoćete li mi reći, da li ste u ovome što ste pronašli, vezano za ovo oružje, delove opreme, naoružanje i sve to, obavestili organ bezbednosti, konkretno gospodina Šljivančanina, koga ste videli tu u krugu bolnice kada ste došli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Normalno da sam izvestio organ bezbednosti, u ovom slučaju majora Šljivančanina, jer je on inače u tom trenutku bio u mojoj blizini - fizički.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to vaša obaveza da o ovakvim stvarima obavestite organ bezbednosti?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Obavezno. I ja sam to uradio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste došli u rejon bolnice 19. jedanaestog oko 15.00 časova. Da li se sećate do kad ste se zadržali tu? I da li ste u međuvremenu, znači do kraja vašeg boravka, negde odlazili? I ako jeste, gde ste odlazili, koliko puta, zašto? Da li to možete malo ovako da nam po vašem sećanju najboljem - objasnite to vaše kretanje 19. od bolnice pa dalje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, od dolaska u bolnicu 19. novembra pa sve do 24.00 časa, ja sam u par navrata odlazio i dolazio u bolnicu. Prvi razlog mog odlaska je bio taj što sam trebao da idem i što sam i učinio, na referisanje u komandu brigade....

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, izvinite što vas prekidam. Kada kažete "referisanje", da li možete da pojasnite u... da li je postojalo neko uobičajeno vreme kada se vrši referisanje, pa onda nastavite dalje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Hvala. Koliko se ja sećam, referisanja su bila negde oko 18.00 časova, znači kažem oko...u 18.00 časova. Je l' mogu da nastavim gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da, da. O tom referisanju 19. Koliko ste se zadržali tamo?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, kada sam otišao na referisanje, zadržao sam se negde znači, oko dva sata.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Posle toga...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Nakon toga, šta ste uradili, da li se sećate?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Posle toga, vratio sam se u bolnicu. Pozvao komandira čete i pre... u stvari dao mu zadatke - da nastavi obezbeđenje bolnice, a komandiru Prve čete da pripremi jedan vod i uputi u bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Taj vod da se uputi u bolnicu, da li je trebao da se uputi tada, tog 19. ili možda neki drugi dan, nisam razumeo?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, nisam ja bio precizan. Ja sam dao komandiru čete zadatak da pripremi vod ali da ga uputi u rejon bolnice u ranim jutarnjim časovim 20.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste se vratili u bolnicu nakon ovog referisanja, kazali ste dva sata, znači koliko vremenski može da bude kada ste došli u bolnicu? Da li možete da opredelite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, sa ovde distance sigurno da ne mogu da se opredelim za sat; znači... to je moguće da je bilo 20.00, možda 21.00 čas. Stvarno ne mogu sad da se setim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću vas, da li ste na referisanju 19. jedanaestog 1991. godine u komandi Gardijske brigade - videli majora Veselina Šljivančanina?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam ga video.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste se vratili u bolnicu, da li ste videli majora Šljivančanina u bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, video sam ga.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da se vratimo malo na to referisanje gospodine Paunoviću 19. Interesuju me neke stvari. Objasnili ste način na koji se vrši referisanje, kakav je postupak, kakva je hronologija dešavanja. Mene interesuje, da li se sećate 19. naveče - da li je bilo govora, znači 19. naveče na komandi... na komandnom mestu Operativne grupe Jug i Gardijske motorizovane brigade - da li je bilo govora o evakuaciji vukovarske bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je reči da će 20. novembra uslediti evakuacija bolnice, ali se ne sećam da je pomenuto vreme kad će ta aktivnost da se odvija.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli, da li je na komandnom mestu Operativne grupe Jug pomenuto ime Veselina Šljivančanina kao nekog ko će biti zadužen da rukovodi tom predstojećom evakuacijom?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja se toga...

TUŽILAC WEINER: Prigovor, časni Sude. Ulažem prigovor.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, približavamo se glavnim pitanjima u ovom predmetu i ne bi trebalo da bude sugestivnih pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Weiner.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Postaviću pitanje onda na drugi način. Gospodine Paunoviću, da li je bilo govora na koma... na sastanku, na tom referisanju u

komandi Operativne grupe Jug o tome ko će... koji će starešina biti zadužen da rukovodi evakuacijom?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Na tom referisanju nije pominjano ime, znači ko će da rukovodi sa tom operacijom evakuacije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete, ipak ste vi, čuli smo iz vašeg CV-a, iz vaše biografije, čovek koji je obavljao odgovorne dužnosti, vaše mišljenje – da li je za takvu jednu... takav jedan zadatak, trebalo da postoji nekakvo pismeno naređenje ili ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa, po mom mišljenju, trebalo je da postoji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete kao kompetentan čovek, koji je obavljao odgovorne dužnosti, da nam kažete, jedna ovakav... jedan ovakav zadatak šta sve obuhvata angažovanje, kojih službi, kojih struktura? I šta bi to naređenje trebalo da sadrži sve?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Kao što ste i vi rekli, ovo je vrlo složena radnja. U ovakvu radnju trebali bi da se uključe svi segmenti brigade. Tu mislim na sledeće: na komandu brigade, na pozadinski deo. Mora biti uključena vojna policija, organi bezbednosti i slično. A naređenje bi trebalo da ima neke sle... da ima sledeće elemente... Normalno, ovde sad ne mogu se setiti svih, ali nabrojaću osnovna. Znači, komandant mora da učini odgovornog starešinu, kako da kažemo - ko je glavni za evakuaciju... Ko će još iz komande učestvovati? U pozadinskom delu, mora da se reguliše: prevozna sredstva, ishrana, medicinsko zbrinjavanje; Organima bezbednosti - da izvrše trijaž sa doktorima tog ljudstva koje se tu nalazi. Jednu stvar koju sam zaboravio, ako se raspolože tačno sa licima koja su u bolnici: kakva su ona, da li su naoružana, da li su opasna, i tako dalje? To bi bilo to.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li prilikom evakuacije bilo koje, znači ne ove, kada se vrši prevoz određenih lica, vojna policija ima neku ulogu u praćenju tih lica? I kakva je njena uloga? Čemu služi to praćenje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U toku ovakvih i sličnih radnji, zadatak vojne policije je da vrši obezbeđenje sprovedenih lica, što bi značilo po našim pravilima, znači: prijem lica, obezbeđenje u toku sprovođenja, i treće, predaja tih lica nadležnom organu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, 19. ste bili u bolnici. Imamo iz vašeg kazivanja, iz dokaza i mnogo smo čuli priča ovde o stanju kako je bilo u bolnici. Mene zanima - da li je oko bolnice bilo pripadnika nekih, da ih nazovemo, paravojnih formacija ili pripadnika Teritorijalne odbrane ili nekih naoružanih civila i tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa oko bolnice bilo je civila, razno obučениh ljudi. Neki su imali naoružanje tako, lako. Znače, u ono vreme je skoro svako nosio naoružanje. To su bile grupe po četiri, pet, tako. Sad, ne mogu detaljno da se setim broja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I kako su se oni ponašali? Da li možete da opišete njihovo ponašanje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu reći da su se ponašali nešto nasilnički, ali... provocirali su. Pojedinci su kao hteli, u stvari, pitali - mogu li oni da uđu u bolnicu i tako, dobacivali. Možda su... Neki su i psovali i tako to, mislim. Ne mogu sad svakog detalja da se setim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kad kažete "psovali", koga su psovali?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa psovali... psovali su sve, pa konkretno i nas, pripadnike JNA.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zašto? Šta su vam govorili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je bilo najčešći izraz... koje je to stanovništvo koristilo, bio je izraz "komunjare".

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate razlog zašto koristite taj izraz? Šta ih to asocira da vam upotrebe taj izraz?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam šta je, ali pretpostavljam da je to zato što smo... obeležja koja smo nosili, oznake, znači "petokraka", Jugoslovenska narodna armija.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, da li možete da mi kažete kakvo je vaše viđenje bilo tih grupica? Vi ste se negde izjašnjavali o tome. Da li ste imali neki naziv vi za njih, kako ste ih vi nazivali?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja nisam smatrao, pošto sam lično sa nekima komunicirao, nisam ih smatrao uopšte opasnim - da bi mogli da ugrože... ugroze obezbeđenje bolnice i bolnicu. Ja sam ih u nekim svojim ranijim izjavama nazivao "četnici manekeni".

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada kažete "četnici manekeni", da li možete da časnom Sudu objasnite zašto ste ih tako nazivali? Ko su po vama bili ti ljudi?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa po meni, po mojoj oceni, to su bili znači iz tog lokalnog stanovništva. Nisu bili nikakvi borci. Čak mislim i da nisu ni učestvovali u borbenim dejstvima. I po meni, nisu predstavljali nikakvu opasnost.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sada gospodine Paunoviću jedno hipotetičko pitanje malo. Da ste vi zaključili kao čovek koji obezbeđuje bolnicu da preti ozbiljna opasnost vama, ljudima u bolnici, šta biste vi - kao komandant, odnosno starešina koji ima zadatak da to obezbedi - preduzeli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Sigurno je da bih pojačao obezbeđenje bolnice i o tome bih odmah izvestio komandanta brigade. Ali u ovom slučaju, znači nisam izveštavao komandanta brigade, jer po mojoj proceni, kao što sam već rekao, oni nisu predstavljali opasnost ni po moje obezbeđenje, ni po bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Malopre ste gospodine Paunoviću rekli da ste dobili 19. zadatak da pojačate sutradan sa jednim vodom ili delom čete, već ne znam koja je u pitanju formacija, obezbeđenje bolnice. Da li znate razlog zbog čega vam je takvo

naređenje izdato? Da li je to bilo... U stvari, da ne sugerišem, vi odgovorite da li znate razlog?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U prethodnim nekim pitanjima mislim da sam odgovarao... odgovorio, da će 20. uslediti evakuacija bolnice. Pa pošto sam ja na obezbeđenju bolnice imao jednu četvu, ali ta četa nije popunjena 100 posto, a znao sam da će trebati ljudstvo za pratnju motornih vozila, sa ljudstvom koje će se evakuisati. Dalje, trebalo mi je ljudstvo za pretres lica prilikom izlaska iz bolnice; i da ne bi naruči... narušio sistem i sigurnost bezbednosti... obezbeđenja, angažovan... angažovan je ovaj jedan vod.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ćemo se onda složiti gospodine Paunoviću, da ovo pojačanje obezbeđenja nema nikakve veze sa ugroženom bezbednošću, nego su u pitanju vojno-policijanski zadaci?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U svakom slučaju da. Da je bilo ugrožavanja, sigurno bi izvestio odmah komandanta brigade i tražio pojačanje; ili bi odmah izvršio sa svojim ljudstvom pojačanje sa nekim drugim, ali bi opet izvestio komandanta brigade. Ali u ovom slučaju, mislim da sam u nekom pitanju to odgovorio, da je moja procena da su ovo ljudstvo, civili... koji se nalaze oko bolnice - ne ugrožavaju sistem bezbednosti... obezbeđenja.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, da li je vreme pravo za pauzu... prvu pauzu?

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Bulatoviću, jeste. Nastavićemo sa radom u 16.10 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, Časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, govorili smo, ovaj, o 19. i uglavnom smo tu temu, ovaj, obradili. Ima još nekih par stvari oko tog 19. koje ću vas ja pitati. Da li se sećate nekih leševa oko bolnice da ste videli 19. - to kad ste došli oko tih 15.00 časova?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se leševa. Bilo ih je u blizini bolnice. Čak i van kruga bolnice. O broju leševa ne bih mogao da se izjasnim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pošto imamo očigledno, ovaj, vremensku distancu jako veliku, koja remeti verovatno vaša sećanja u pogledu vremena i nekih drugih odrednica, ali bar približno, evo da probamo, otprilike koliko je bilo: više od 20, manje od 20, 30, 50? Neku približnu... neku odrednicu ako možete da mi date?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ispod 20 ih nije bilo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To je bilo, pretpostavljam, kad ste došli, za vreme dana...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kad ste vršili u toku dana normalno pretres, ne možete noću da ga radite. Da li se sećate, da li je i gospodin Šljivančanin sa vama obišao te leševe i video to što je oko bolnice?

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor, časni Sude. Ovo je sugestivno pitanje. I osim toga, nikada nisu izneti nikakvi dokazi o tome da je gospodin Šljivančanin obilazio bolnicu i područje oko bolnice.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, u tehničkom smislu ovo jeste sugestivno pitanje, iako ne mislim da je vrlo značajna ova bojazan koju je izneo gospodin Weiner. Molim vas, pokušajte da ne postavljate sugestivna pitanja. Hvala vam.

ADVOKAT BULATOVIĆ: U pravu ste, časni Sude. Tako sam i ja razumeo da nije toliko opasno, da nema razloga za strah gospodina Weinerja. Ja ću pitati onda svedoka ovako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je neko sa njim obišao zajedno te leševe da vidi?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa pored starešine iz mog bataljona, kao što sam u prethodnim pitanjima odgovarao, u krugu bolnice nalazio se major Šljivančanin. I on je takođe video te leševe.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste gospodine Paunoviću za vreme tog boravka, znači dok ste otišli na to referisanje, znači, opet vam neću ovaj, pominjati vremena, da se ne vežemo za tačno vreme, jer je zaista prošlo i znam da prilikom i razgovora smo imali problem oko sećanja nekih vremena, tako te vremenske odrednice neću postavljati. Ali ću probati za neka dešavanja da vežem. Znači, do vašeg odlaska iz bolnice na to referisanje, da li je to bilo u to vreme, da li ste videli u bolnici predstavnike Međunarodnog crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross)?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, pre mog odlaska na referisanje, video sam predstavnike Crvenog krsta.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste tog predstavnika Međunarodnog crvenog krsta, koga ste videli 19. u tim... u tom vremenu, znači do vašeg odlaska na referisanje, videli eventualno i sutradan u bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tog istog gospodina koga sam video to večer, znači ne znam mu ime, video sam ga sutradan u prepodnevnom časovima, znači 20.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Kažem, neću pominjati vremena, samo me interesuje ovo: da li ste videli tog 19. - kada vidite predstavnike Crvenog krsta u bolnici, da gospodin...da neko razgovara sa njima, konkretno - da li gospodin Šljivančanin razgovara sa njima?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, pomenuti gospodin je bio u... 'ajd' da kažem tako, u društvu i u nekom razgovoru sa ovim... sa Šljivančaninom znači.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dok ste bili u bolnici, do odlaska na referisanje, da li ste dobili nalog, zahtev, naređenje, da neko lice odvedete iz bolnice? Samo recite da ili ne? Molim vas da skratimo, pošto malo imamo problem i sa vremenom, i hoćemo da efikasno ovo uradimo.

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste to lice odveli iz bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate kako se to lice zove?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Lice se zove Marin Vidić - Bili.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gde ste ga odveli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Odveo sam ga u Negoslavce i predao sam ga referentu, organu bezbednosti, jednom zastavniku - Momčiloviću konkretno. Znam o kome se radi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Paunoviću, da pređemo sada na dešavanja od 20. jedanaestog. Da li se sećate kada ste 20... došli ste u jutarnjim satima, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako sam dobro razumeo vaše kazivanje, vod ili pojačani vod, već koja je formacija bila koju ste odredili, već je bila stigla u bolnicu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je ta... taj vod, ta formacija, imala svog starešinu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. To je potporučnik Todorović Milomir.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je on bio vama potčinjeni?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U tom trenutku da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste tom starešini, odnosno vojnicima iz tog voda ili ojačanog voda, ili dela čete ili već kako se zove formacija, vidim da i tu apsolutno nismo načisto - koja je formacija bila, da li ste im izdali neko naređenje da obavljaju neke vojno-policijske zadatke?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Izdao sam im zadatak da vrše vojno-policijsku radnju a to je pretres lica prilikom izvođenja iz bolnice. Ta radnja se odvijala znači ispred... ispred bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da opišete malo kako je izgledao taj... ta vojno-policijska radnja pretresa?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Iz bolnice su posle izvršenog trijaža izvođene grupe. Sad, veličinu grupe ne mogu da se setim, ali negde do deset. Postrojavani su u vrstu uz jedan zid, jer kod tog izlaza ima jedan zid naspram bolnice. I svakog tog pojedinca pretresao je jedan vojnik - vojni policajac. Tu u blizini nalazio se jedan sto, gde su odlagani oduzeti predmeti. Po završenom... po završenoj ovoj radnji, grupa je odvođena do... upućivana u autobuse koji su se nalazili iza bolnice. Sad ne bih mogao da kažem...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: O au... Gospodine Paunoviću, autobuse ćemo... doći ćemo do autobusa. Mene interesuje ovaj deo. Znači, pretres tih lica rade pripadnici čete ili voda, gde ste vi neposredno pretpostavljeni, gde ste vi prvopretpostavljeni ili drugopretpostavljeni?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Konkretno, vojnicima u ovom slučaju ja sam drugopretpostavljeni. A ovom komandiru koga smo pomenuli, ja sam prvopretpostavljeni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi izdali naredbu da se ta lica pretresu ili je to učinio neko drugi?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam... Nisam razumeo pitanje. Ako... malo da pojasnite oko tog...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR:... naređivanja?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Evo ovako, ko je izdao naredbu da se pretresu lica koja se izvode iz bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Za takvu radnju nije mi potrebno nikakvo naređenje. Jer da se ne vraćamo na priču šta pretpostavljamo ko se nalazi u bolnici. A pretresanje spada u domen radnji koje obavlja vojna policija, konkretno jedno od ovlašćenja vojne policije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to neka specifična radnja, posebna radnja, komplikovana radnja ili je to obična rutinska radnja?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To nije mnogo komplikovana radnja. Ne možemo da kažemo baš da je rutinska, ali možemo da kažemo jedna normalna vojno-policijska radnja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate koliko je trajao pretres tih lica, okvirno? Znači, ponovo vam kažem, svestan sam potpuno vremenske distance, 15 godina, mnogo događaja, ali okvirno ako možete, otprilike? Ne mora da bude tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa okvirno, ta radnja je trajala negde oko dva časa, možda i malo jače. Ali, tako nešto.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Malopre ste rekli da vam ne treba nikakvo naređenje za takvu radnju da obavite. Ali vojnici ne mogu sami od sebe to da rade. Je l' se slažemo s tim?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, slažemo se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi izdali naređenje vojnicima da preuzmu tu vojno-policijsku radnju?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, izdao sam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli gospodina Šljivančanina pre podne tu u bolnici... 20.?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, video sam ga.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli da gospodin Šljivančanin izdaje nekome neko naređenje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam video. Ako bi izdavao, to bi izdavao meni. Ali takvo naređenje nikad nisam primio od njega.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li uopšte organ bezbednosti može da izda vama bilo kakvo naređenje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne može.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste tog 20. jedanaestog videli... rekli ste da ste videli i 20. tog predstavnika Međunarodnog Crvenog krsta koga ste videli 19. tamo u nekim popodnevnim sati... satima u bolnici sa Šljivančaninom. Da li se možete setiti opet okvirno vremena, kada je to bilo, kada ste ga videli 20. u bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ovo lice ne mogu da se setim vremenski kad ga... kad sam ga video. Jedino mogu da se vežem za neke radnje. Video sam ga onog trenutka otprilike kad se... kad je pretres i ove radnje bile pri kraju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete gospodine Paunoviću da se setite gde ste ga videli u odnosu na bolnicu: u dvorištu bolnice, blizu ulaza, blizu kog ulaza, mesto u krugu bolnice? Gde ste ga videli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Video sam ga u krugu bolnice. Bli... vrlo blizu bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli da on tu u krugu bolnice razgovara sa nekim? Konkretno, da li ste ga videli da razgovara sa gospodinom Šljivančaninom?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tad kada sam ga video, razgovarao je sa majorom Šljivančaninom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko ste bili udaljeni od njih?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa sad ne mogu da se setim. Možda pet, deset metara. Eto. Relativno blizu, ali ne toliko blizu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je po vama taj razgovor bio prijateljski ili neprijateljski, ono koliko ste vi videli na osnovu radnji, postupaka, tona, pretpostavljam? Il' ako ste čuli ili niste čuli sadržinu razgovora?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam tog trenutka, pa i sad kad razmišljam o tome, to je bio jedan normalan razgovor, ništa posebno. Nisu oni bili samo njih dvojica. Tu okolo je bilo tu i novinara i još nekih predstavnika, ne znam koga, tako da... Ništa neobičan razgovor, mada sadržinu ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada kažete "bilo je i još nekih predstavnika", na koje predstavnike mislite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa bilo je tu, ovaj, predstavnika Međunarodnog Crvenog krsta, da li posmatrača. Bilo je tu i novinara. Sad već ni ja ne znam kako su se sve zvale te organizacije, ovaj, sad sa ove distance.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se tu u bolnici tog 19... tog pardon, 20. jedanaestog, videli još neke starešine Jugoslovenske narodne armije, nezavisno za vreme... za vreme dok ste vi boravili tu 20.?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa vidao sam. Bilo je tu dosta, mislim dosta, bilo je tu starešina. Ne znam im imena. Jedan mi je ostao u sećanju, pošto sam njega lično poznao. U stvari, i sada ga poznajem. To je Nebojša Pavković.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, pomenuli ste neke autobuse. Gde su oni bili parkirani, zaustavljeni? Da li možete da opredelite u odnosu na ovaj izlaz ili ulaz u bolnicu odakle su izvođena lica koja ste vi pretresali, odnosno pripadnici vaše jedinice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da se opredelim, mislim, normalno, kako se ulica zove. Oni su popreko stajali u odnosu na bolnicu. I lica koja smo mi pretresli, išli su pravo u autobuse.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, da li su neki pripadnici vojne policije iz jedinice kojoj ste vi bili pretpostavljeni, vršili obezbeđenje tih autobusa?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. U svakom autobusu odredio sam... bila su po dva pripadnika, vojna policajca - radi obezbeđenja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako mogu, mislim složićemo se da ste vi izdali naređenje pripadnicima vojne policije iz vaše jedinice da budu obezbeđenje autobusa, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Šta konkretno zadatak koji ste izdali obuhvata? Znači, kakav je zadatak vojnika vojne policije koji prate autobuse?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Vojnici policajci su dobili zadatak, znači da obezbeđuju lica u autobusima, prvenstveno da ta lica ne bi napala vozače ili druge pripadnike. Drugi... jedan od zadataka isto je bio da spreče eventualni napad na te pripadnike spolja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to tada postojala realna opasnost od napada ili je to po Pravilima službe vojne policije neka pretpostavljena opasnost?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U tom trenutku nije postojala nikakva opasnost. Ali po Pravilima, kao što sam u jednoj tački već gore objasnio, sprovednička služba podrazumeva, znači: prijem, obezbeđenje u toku sprovođenja ili transporta, i predaja tih lica. Znači, kod ove druge radnje, Pravila predviđaju znači ako... znači pretpostavka, ako bi slučajno neko napao ta lica, vojnici, vojni policajci su dužni da ih štite.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, odredili ste, izdali ste naređenje vojnicima vaše jedinice da rade pretres. Izdali ste naređenje da prate autobuse. Da li je... da li ste primetili za vreme izdavanja tih naređenja, da postoje bilo kakve grupe tu koje ugrožavaju ta lica koja se sprovode u autobuse?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam primetio nikakva lica koja bi ugrožavala izvođenje ove naše radnje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada izdate zadatak, izdate naređenje vojnicima da prate autobuse, sa licima koja se sprovode, nebitna forma u kojoj se sprovode, do kada traje zadatak tih lica, pripadnika vojne policije kojima ste izdali taj zadatak? Do kada je on, što kaže, što bi rekli, na snazi? Do kada traje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Zadatak u nekim slučajevima, a konkretno i u ovom, ne može da se pre... vremenski ne može da se precizira koliko će on da traje. A traje sve dotle, sve dok se sprovedena lica ne predaju nadležnom organu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, da li se određuju eventualno i starešine prevoznih sredstava kojima se prevoze lica koja se evakušu ili odvođe negde, ili bilo šta?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, određuju se i starešine za svaki autobus.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko određuje starešine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa u ovom slučaju verovatno je komandant brigade odredio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vojnici koji su u pratnji autobusa, kada su već u autobusu, primaju naređenja od tog starešine ili od nekog drugog? Da li vam je to poznato ili ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Kad otpočne ova radnja sprovođenja, vojnici sigurno primaju naređenje od ovog starešine, jer nemaju od koga drugog. Ja, to jest, komandant bataljona, komandir čete, smo udaljeni od njih.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To mi je jasno gospodine Paunoviću da ne postoji više fizički kontakt vas i njih. Vi ostajete u bolnici, oni su tamo, pa upravo moram da pitam. Dobro. Imali ste informacije o kojima ste govorili, da u bolnici ima prurušenih pripadnika paravojnih formacija. A da li znate, kakve su te informacije bile - kako su oni prurušeni?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ako hoćete da mi ponovite. Malo da mi pojasnite pitanje... To prurušavanje...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Evo hoću. Bili su maskirani, kamuflirani, prerušeni u nekoga. Da li znate ka... u... u šta su to bili prerušeni ti pripadnici tih paravojskih hrvatskih formacija koji su se nalazili u bolnici? Kao šta su bili predstavljeni? Kako su se predstavljali? Kakve su informacije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam dobio informacije da su bili prerušeni u bolesnike, u ranjene, u medicinsko osoblje i tome slično.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato gospodine Paunoviću da je pre ove radnje pretresa, koju su obavili pripadnici vaše jedinice, vršena neka trijaža tih lica u bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, pre ove radnje koju pominjete, pretresa, unutar bolnice vršena je trijaža.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko vrši trijažu recimo, ranjenih ili lica za koja se sumnja da su ranjena - da proveri? Ko to može da proveri?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To je bilo, ovaj, tu radnju vrše lekari, doktori.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nisam vas pitao, da li znate koliko je bilo autobusa ovih?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu... mislim, tu... tu... oko broja sigurno ne mogu da budem siguran, a neka bude četiri, pet, možda i više, ali ja nisam sve te autobuse video od bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću vas, kakve su uniforme nosili pripadnici vojne policije iz sastava vaše jedinice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pripadnici vojne policije Drugog bataljona vojne policije nosili su sivo-maslinastu boju uniforme, znači jednobojnu; i nisu se posebno razlikovali po pitanju uniforme od drugih pripadnika brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su nosili neke posebne oznake, neke delove opreme, koje ih čine različitim u odnosu na druge pripadnike Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Što se tiče opreme, pripadnici vojne policije prilikom izvršavanja vojno-policijskih zadataka nose opremu kao što je: beli opasač, gumena palica, lisice za vezivanje i slično.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam gospodine Paunoviću, vidite autobuse, dajete vojnike za pratnju, za obezbeđenje autobusa. Da li imate informacije gde idu ti autobusi... sa ovim licima koja se evakušu iz bolnice nakon ovog pretresa i svega, koji ste vi obavili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam imao informaciju da ova pretresena lica u ovom autobusu... u ovim autobusima idu do kasarne u Vukovaru.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate zašto tamo, do kada tamo? Ispričajte nam malo šta znate o tome?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa pošto u blizini kasarne nalazi se jedan objekat - "Velepromet". I po mom saznanju, trebalo je objediniti lica koja treba da se sprovedu iz tog objekta sa licima iz pomenutih autobusa, i da se prevezu do Sremske Mitrovice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate zašto u Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa u to vreme, ovaj, zatvor i logor za zatvorenike bio je u tom gradu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, da li su pripadnici vaše jedinice vršili obezbeđenje nekog transporta civila 19., vezano za civile sa Mitnice, na njihovoj evakuaciji prema Hrvatskoj i dalje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pripadnici Drugog bataljona su vršili obezbeđenje na više pravaca... civila. Bilo je to prema Hrvatskoj, ko je želeo normalno da ide u Hrvatsku, prema Novom Sadu, i ne znam još prema kojim mestima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je bilo problema nekih sa upućivanjem tih konvoja prema Hrvatskoj, da su vraćeni od strane Hrvata, pa kružili i šetali i tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Kol'ko se sećam, ne mogu datuma da se setim, bilo je takvih slučajeva, pa su ti konvoji vraćani. Gde su posle išli, da li za Šid ili ponovo za Hrvatsku, to stvarno ja ne bih mogao da...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR:... kažem.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, ono što ne znate, normalno, neću da pitam. Da vas pitam, da li znate lokalitet "Ovčara" gde se nalazi... i šta je to?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znam gde se nalazi pomenuta lokacija. A "Ovčara"... to je jedno poljoprivredno dobro ili ekonomija. Ne znam kako je ko zove.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da svaka jedinica, odnosno svaka brigada ima svoju zonu odgovornosti?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, poznato mi je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate lokalitet "Ovčara" 20. jedanaestog 1991. godine, u čijoj je zoni odgovornosti, koje brigade?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U tom trenutku, zona odgovornosti je 80. motorizovane brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je komandant te brigade?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Komandant brigade bio je potpukovnik Vojnović.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da li ta brigada ima formacijski sastav vojne policije i koji?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Konkretno, 80. brigada je imala u svom sastavu četu vojne policije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate razliku gospodine Paunoviću između te brigade i Gardijske motorizovane brigade ili između Gardijske motorizovane brigade i neke druge brigade: brdske, pešadijske, planinske? U čemu je razlika, kada je u pitanju ova formacija vezano za vojnu policiju?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Razlika između Gardijske brigade i neke druge brigade po pitanju vojne policije ogleda se prvo u formaciji, a zatim i u načinu komandovanja jedinicama vojne policije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da objasnite i jedno i drugo - najkraće?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Gardijska brigada ima dva bataljona vojne policije. Druga neka brigada, te koje ste pomenuli, ima četu vojne policije. U Gardijskoj brigadi, komandantima bataljona komanduje komandant brigade, a u nekoj... a u četi vojne policije, u toj nekoj drugoj brigadi, četom komanduje organ bezbednosti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Po ovlašćenju komandanta brigade?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Po ovlašćenju komandanta...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: ...brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... to smo se razumeli. Ja se izvinjavam, da ne bude... Gospodine Paunoviću, pitaću vas, pitao sam vas već dosta puta, ali pitaću vas ponovo - da tu temu zatvorim. Da li ste ikada čuli na referisanjima, gde su bili prisutni komandanti bataljona, Prvog bataljona vojne policije, dva motorizovana bataljona i ostale starešine, da je bilo ko rekao, podneo izveštaj, ili da ste čuli - da je Veselin Šljivančanin, kao organ bezbednosti, bilo kome ikada izdao bilo kakvo naređenje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam nikada tako čuo nešto.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je vama za vreme boravka u Vukovaru, u kontaktima koje ste imali, Veselin Šljivančanin ikada izdao neko naređenje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije mi izdao nikada naređenje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, da li ste za vreme boravka u Vukovaru imali kontakte sa Veselinom Šljivančaninom, u smislu da obilazi vaše komandno mesto i vašu jedinicu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, imao sam kontakte prilikom obilaska jedinice i tako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da objasnite koji su razlozi dolaska Veselina Šljivančanina kod vas na komandno mesto i u vašu jedinicu? Koja je svrha tih njegovih, da ih tako nazovemo, poseta bila?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Svrha njihov... svrha njegovog obilaska prvenstveno se odnosila na probleme bezbednosti, ako ih je bilo. Uvek je pitao da li ima problema, stanje u bataljonu sa aspekta bezbednosti. Porazgovarao bi sa vojnicima koje je obilazio, sa starešinama. To bi bilo to u najkraćem.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Za vreme boravka vašeg i vaše jedinice u Vukovaru, da li ste vi u Drugom bataljonu vojne policije imali neki problem koji je zahtevao obaveštenje o tome organa bezbednosti, komandu, koji se tiče bezbednosnog problema za jedinicu? I ako jeste, da li možete da objasnite o čemu se radi?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U jednom trenutku, konkretno negde oko 4. novembra, imao sam problema u jedinici po pitanju morala i bezbednosti. A to mogu i da objasnim. Pošto je u to vreme vojnicima rezervnog sastava isticalo vreme od 45 dana boravka u jedinicama, oni su trebali da se vrate za Beograd. Pomoćnik... pomoćnik komandanta brigade za moral je informisao i ostali sastav, znači redovne vojnike, da će i oni biti upućeni za Beograd. Pošto nisu upućeni za Beograd, normalno, vojnici su negodovali, pojedinci su napustili položaj. O ovom slučaju sam izvestio komandanta brigade. I on je sutradan poslao... poslao načelnika bezbednosti, majora Šljivančanina na položaj mog bataljona, koji je održao sastanak sa starešinama i vojnicima. Posle ovoga, vojnici su se vratili na... na položaj.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, pomenuli ste, ovaj... da je vaša jedinica obezbeđivala i ove civile 19., transport civila koji su išli za Hrvatsku. Imamo ovo 20. i to. Da li vam je poznato da je jedinica vaša neka pružala neko obezbeđenje i u prostoru "Veleprometa"? I ako jeste, da li znate koji je to period?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Objekat "Velepromet", spoljno obezbeđenje, vršili su delovi moje jedinice. Koliko se sada sećam, mislim da je to bilo od 20. - do kraja boravka u Vukovaru. To znači do 24. novembra.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada kažete 20. na koji mesec mislite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Na... Mislim na mesec novembar.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko vas je... Ko je preuzeo obezbeđenje bolnice nakon 24.?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Obezbeđenje 24. novembra od Drugog bataljona vojne policije preuzela je četa vojne policije 80. brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate kada je 80. brigada uvedena u rejon "Ovčare"?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko mogu da se sećam, to je negde oko 18. novembra 1991. godine, normalno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, nisam vas pitao nešto. Da li imate saznanja da je Šljivančanin obilazio i druge jedinice? Govorim znači samo o periodu ovom do 20? Znači, taj period me interesuje, do 20. jedanaestog?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, obilazio je i druge jedinice. Nije obilazio samo moj bataljon.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Odakle vam takva saznanja?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Prvenstveno ta saznanja su mi... prvenstveno sa referisanja. Jer kada sam objasnio u najkraćem tehniku referisanja, da su i članove... članovi komande brigade iznosili svoja zapažanja prilikom obilaska jedinica.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su to bila zapažanja bezbednosna ili neka druga?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa prvenstveno po pitanju bezbednosti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, koliko puta ste vi i kome davali izjave vezano za ova dešavanja u Vukovaru?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Prvu izjavu sam dao u januaru 1999. godine u Vojnom sudu u Beogradu. Drugu izjavu sam dao u aprilu 2005. u Specijalnom sudu u Beogradu. Zatim sam u julu 2005. godine dao izjavu haškom... u kancelariji haškog istražitelja u Beogradu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Tom prilikom ste pitani... Da li ste tom prilikom pitani o svim ovim relevantnim stvarima vezano za dešavanja o kojima svedočite danas?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Polako se približavam kraju. Gospodine Paunoviću, govorili ste o tim izjavama i danas, o vašim kontaktima sa Veselinom Šljivančaninom. Mene interesuje vaš... vaše lično mišljenje o Veselinu Šljivančaninu kao starešini?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa mislim da nisam, ovaj, kompetentan toliko da ga ce... da cenim. Ali kada me pitate, mislim da je on bio profesionalan, dobar... ništa ružno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete mi reći, to sam možda trebao da vas pitam na početku, razlog odlaska Gardijske brigade u Vukovar?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa razlog odlaska Gardijske brigade u Vukovar... jedino mogu reći iz odluke komandanta brigade. A jedan od zadataka bili su deblokada kasarne JNA u Vukovaru i oslobađanje stanovništva Vukovara od paravojnih formacija.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Čijih?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Paravojnih formacija Hrvatske.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Paunoviću, kakav je bio nacionalni sastav Gardijske motorizovane brigade i vašeg bataljona, kao deo brigade?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nacionalni sastav Gardijske brigade, pa i mog bataljona, to jest Drugog bataljona vojne policije bio je višenacionalan. Ovde konkretno imam neka saznanja o brigadi, ali bolje sam upoznat sa stanjem u svom bataljonu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, sad ću vas pitati vezano za gospodina Šljivančanina, zbog kontakta koji ste imali sa njim. Rekli ste višenacionalni sastav, govorili ste malo o onim izrazima koje su vam uputile one grupice tamo nekih kako ih vi nazvaste "manekeni četnici" - da ste "komunjare". Da li znate kakav je odnos gospodina Šljivančanina bio prema tim četničkim obeležjima?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam... ne znam koji bi izraz upotrebio, ali sigurno da ih... niti ih je voleo, niti ih je simpatisao. Jer kod nas sinonim... nim za "četnik" je taj da pripada izdajnicima, jer to su iskustva iz Drugog svetskog rata...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Paunoviću. Neću ja tu temu mnogo ovaj, širiti. Mene samo interesuje stav gospodina Šljivančanina prema tome. Da li znate, da li je gospodin Šljivančanin po bilo kojoj liniji i... imao bilo kak'e kontakte sa pri... pripadnicima Teritorijalne odbrane?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja to ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ikada Šljivančanina videli bilo gde sa bilo kojim predstavnikom Teritorijalne odbrane?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Pomenuli ste prilikom vašeg svedočenja prisustvo međunarodnih predstavnika u bolnici, pa neke novinare, pa televizije, pa ovo... Jedna od vaših izjava koje ste dali predstavnicima Tužilaštva, ja neću citirati da ne gubim vreme, ali ću vas podsetiti na to, govorili ste o tom medijskom nastupu, da ga tako nazovem, gospodina Šljivančanina, pa ste imali tu neke zamerke, vaše lične, imate pravo, normalno, na vaše viđenje. Da li možete da objasnite o čemu se to radi?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To što ste me pitali, što sam izjavljivao, to što sam mislio tad, mislim i sad.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A to je?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: A to se ogleda u sledećem: da je Šljivančanin bio mnogo prisutan u medijima, a mediji kao mediji su skloni nekim tako, zbog povećanja, ovaj, tiraža ili ne znam čega... da uveličavaju neke stvari. Tako da se kod... kod domaće javnosti, pa i svetske, stvorio utisak da je tu Šljivančanin glavni, da niko osim njega nema, nego da je on najglavniji. Pa se više puta u medijima nailazilo da je on komandant brigade, da je on komandant ovoga, onoga, ili slično.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A u stvarnosti, kol'ko je Šljivančanin bio daleko od glavnog? Mnogo ili malo?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa, on je bio načelnik bezbednosti, jedan od pomoćnika komandanata... komandanta, pardon.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači može se zaključiti - dosta daleko, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa dobro.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Paunoviću, pitaću vas na kraju par stvari vezano za Optužnicu. Imali ste kontakte sa Šljivančaninom, imali ste kontakte sa komandantom Gardijske brigade gospodinom Mrkšićem, sa ostalim starešinama na komandnom mestu - u komandi, prilikom prijema zadataka ili bilo čega, da li ste ikada na tim sastancima ili tokom boravka u Vukovaru na bilo koji drugi način čuli, videli, prisustvovali bilo čemu - što ukazuje na postojanje nekakvog pravljenja nekakvog dogovora - da se bilo koja akcija usmeri prema nesrpskom življu u smislu: mučenja, istrebljenja, ubistva, sklanjanja sa teritorije ili bilo čega? Da li ste ikada prisustvovali bilo kako - takvom nekom sastanku i da li bilo šta znate o tome? Ili, da li ste tokom boravka zaključili, mogli naslutiti da tako nešto apsolutno u glavi nekome postoji?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nikad to nisam zaključio. I prema svim stanovnicima, od komandanta brigade do zadnjeg vojnika, ophodili smo se isto.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala. Časni Sude, ja sam završio moje glavno ispitivanje ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Bulatoviću. Gospodine Domazet, da li vi imate pitanja?

ADVOKAT DOMAZET: Imam, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Da li će to trajati duže od pet minuta?

ADVOKAT DOMAZET: Svakako, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Možda onda možemo sada da napravimo pauzu, a da vi posle pauze počnete. Nadam se da ćemo da nastavimo sa radom u 17.45 časova, ali ja moram još jednom da se vidim sa predsednikom Suda, tako da ću možda malo da zakasnim.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro veče, gospodine Paunoviću. Ja sam advokat Vladimir Domazet, jedan od advokata gospodina Mrkšića. I ja ću vam u ime njegove Odbrane postavljati pitanja. Vi ste na pitanje mog kolege Bulatovića prošli kroz vašu radnu, profesionalnu karijeru. Objasnili ste kada ste i gde i na kojim dužnostima bili. Ja ću samo jedno pitanje u vezi toga. Pominjali ste da vam je komandant bio tada pukovnik Mrkšić. Koliko dugo je on vaš komandant bio?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ako mislite neposredno pretpostavljeni komandant - godinu dana, možda neki mesec i više.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Obzirom da je to ipak jedan značajan period, vi to govorite samo o periodu gde vam je bio neposredni komandant. Ja bih počeo s onim što je gospodin Bulatović u vezi gospodina Šljivančanina pitao negde na kraju, ja ću vas odmah na početku pitati, ako možete vi da mi kažete. Iz onog kako ste vi poznavali tada pukovnika Mrkšića i koji vam je bio komandant, šta možete o njemu kao oficiru i komandantu da kažete?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Kao i u slučaju pitanja gospodina Bulatovića u vezi Šljivančanina, i ovde se ograđujem. Znači, ja nisam kompetentan da cenim svog pretpostavljenog. Ali moje mišljenje da je pukovnik Mrk... Mrkšić bio vrlo stručan, profesionalan, korektan. Jednom rečju, dobar oficir.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Hvala, gospodine Paunoviću. Pitao vas je takođe kolega moj Bulatović o tome gde ste i u kojim prilikama svedočili, pre nego što ste danas ovde, pred ovim Sudom. I vi ste pomenuli tri takva svedočenja. Dakle, kao prvo, 1999. godine pred Vojnim sudom u Beogradu, je l' tako? To je prvo vaše svedočenje bilo. A zatim još dva puta. Da li se vi sećate tih izjava koje ste dali? I da li ste eventualno na neki način osvežili pamćenje, pogledali te izjave sada skoro ili pre nego što ste došli pred ovaj Sud?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa može se tako reći da sam osvežio pamćenje. Normalno, ne mogu da se i sad setim šta sam u kojoj izjavi rekao. To prvenstveno mislim na sat. Negde je bilo u izjavama čak sporan i dan. Ali, prilikom pripreme sa advokatom, ukazao mi je na neke moje izjave, ovaj... na neke citate iz mojih izjava. To bi bilo to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Paunoviću, ako bi se izuzelo, recimo, vaše nedoumice koje stoje u pogledu nekih datuma... u pogledu datuma, ali i u pogledu činjenica o kojima ste svedočili, da li se može reći, obzirom da ste svedočili najpre i pred Sudom, gde se kao i ovde obećava zakletva, dakle, da li se može reći da ste govorili istinu o događajima, ako izuzmemo možda konkretne datume, koji svakako mogu da budu i pogrešni?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, može se reći da sam... ne reći, nego govorio sam istinu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ja ću zamoliti sudskog poslužitelja da i vama i Pretresnom veću preda po primerak vaše izjave Vojnom sudu i izjave Tužilaštvu, da imate ispred sebe, ako budu pitanja u vezi toga da možete eventualno... ali samo kada

vas budem pitao, da pogledate, dakle nemojte to da koristite pre nego što bude eventualno u pogledu nekog dela postavljeno pitanje. Gospodine Paunoviću, pitaću vas nešto što je bilo predmet pitanja i razgovora koje ste vodili sa predstavnicima Tužilaštva, ali ću vas ja direktno pitati da vidim da li se sećate toga. Da li se sećate da vam je predočavan jedan dokument, naređenje Prve vojne oblasti od 18. novembra, koje je potpisao general Života Panić, i da vam je taj dokument pokazivan i da ste se o njemu izjašnjavali. Ako je potrebno, stavićemo na ekran to naređenje, pa možete da vidite. Možda će vas to podsetiti?

ADVOKAT DOMAZET: Ja molim ako je moguće, to je sudski dokazni predmet 415? Ako može na ekran svedoku da se BHS verzija...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete da pogledate, pa kad vidite, onda bih molio da se podigne malo da se vidi i dalji tekst naređenja. Naročito vas molim, pogledajte tačku 5 i tačku 8 i tačku 3. Ako ste ove pogledali, ako može da se podigne i tačka 8 da... Pročitali ste? Hvala. Da li se možda sećate da ste u vezi ovog naređenja i u vezi uopšte - odgovarali na pitanja tužioca i da li se sećate šta ste u vezi ovoga odgovorili ili treba da se podsetite iz te izjave? Ali ja bih molio ako možete, ako se sećate da kažete?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, gospodine Domazet, ovo mi je naređenje poznato. Prvi put sam ga video, kao što ste i sami rekli, pred istražiteljima haškog Tribunala u Beogradu. Znači, ne mogu sebe citirati u izjavi, što je normalno mislim. A u izjavi sam otprilike rekao sledeće - da sam upoznat ne sa konkretno ovim naređenjem, nego da nas je komandant upoznao. Sledeće, mislim da sam tu izjavio, da je slična naređenja, vezano za Ženevsku konvenciju (Geneva Convention) u više navrata i komandant brigade skretao pažnju, i davao zadatke, radi pravilnog postupanja prema zarobljenima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. To je u vezi da... Govorili ste o tome, o primeni Ženevske konvencije i da ste takva naređenja dobijali od komandanta. A izjašnjavali ste se takođe i o ovome što stoji, ako ste primetili, u "navedeni slučaj – osveta od lokalnih...". Da li se sećate i toga, odnosno da li možete da odgovorite a da ne... ne pogledate prethodno ono o čemu ste govorili? Da li su vam bili poznati takvi slučajevi, slučajevi... osvete?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Meni lično nisu bili poznati nikakvi slučajevi odmazde. A kad već govorite o ovom naređenju, u početnom delu naređenja, to naređenje nije dostavljeno samo komandi Gardijske brigade, nego svim potčinjenim nivoima, pa se tako ne može iz ovoga zaključiti da se to dešavalo u našoj zoni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Slažem se sa vama. I svakako je moguće da se i odnosilo na neke druge zone. Zbog toga sam vas pitao - da li je vama poznato, da li je bilo u vašoj zoni takvih slučajeva - da ste čuli - slučajeve osvete lokalnih?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, još jednom ponavljam, nisam čuo... ni video.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja bih vas molio, otvorite sada vaš ovaj iskaz i pogledajte paragraf 51. To je i na engleskoj verziji takođe 51, gde stoji ako... Ja ću

pročitati, a vi ćete mi reći da li sam korektno pročitao i da li je to izjava, i da li u odnosu na to imate neki komentar, da li je tačno ili ne. Dakle, tu stoji: "Pokazan mi je dokument sa oznakom", ne bih čitao ovo sve, jer mi imamo... to je naređenje 1.614-82/81, koje je izdala Prva vojna oblast 18. novembra 1991. godine.

ADVOKAT DOMAZET: 81/82, pogrešno je ušlo u transkript... 82/81, izvinjavam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Stoji u vašoj izjavi: "Što se tiče paragrafa 5 (prevencija neposlušnosti, izgled i ponašanje neprimereni za vojsku) i paragrafa 8 (da su jedinice TO počinile dela odmazde i osvete) ovog naređenja, sećam se da je slična naređenja redovno izdavala Operativna grupa Jug. Nisu mi poznati takvi slučajevi osvete od strane pripadnika ili jedinica lokane srpske TO. Kako sam ranije pomenuo, u zoni odgovornosti Drugog jurišnog voda, nije bilo jedinica TO. Nisam video nijedan čin osvete, niti sam bio obavešten da ih je bilo". Jesam li tačno pročitao ovo što piše u izjavi i da li je to vaša izjava? Da li imate nešto da komentarišete eventualno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Mogu komentarisati. Ovu izjavu sam napisao na engleskom. Verovatno je greška u prevodu. Ne "jurišni vod", nego "jurišni odred".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da.

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR:... pri kraju paragrafa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, ja sam pročitao kako piše. Vi ispravljate da je to mogao da bude jurišni odred. Drugih primedbi nemate, ako sam dobro razumeo? Da li se sećate, da li ste još prilikom tog ispitivanja u nekoj prilici govorili o primeni Ženevskih konvencija i vašim... komentarisali... da li ste dovoljno bili i vi i vaši pripadnici upućeni u odredbe Ženevskih konvencija?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da li sam slično svedočio? Moguće... pred Specijalnim sudom. Ne bih bio siguran, ali sve starešine JNA, uključujući i mene, bile su upoznate sa odredbama Ženevske konvencije (Geneva Convention relative to the Treatment of Prisoners of War) iz 1949. godine. Tu prvenstveno mislim na postupak oružanih snaga u ovim situacijama što smo govorili, prema stanovništvu, zarobljenicima i slično.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, na ovu temu nemam više pitanja. Sledeća tema o kojoj bih vas pitao je ono što ste svedočili i ranije, a nešto i danas - o vašem referisanju u komandi u Negoslavcima? Da li se sećate da ste o tome govorili i u vašim prethodnim izjavama, a ne samo danas?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da sam govorio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Danas ste, čini mi se, više govorili o jednom konkretnom danu, o referisanju 19. A moje pitanje se odnosi uopšte na referisanje. Dakle, koliko ste vi lično često dolazili na ta referisanja? Dakle, mislim samo na ta referisanja koja su bila uveče do 18.00 sati, između 17.00 i 18.00 u komandi u Negoslavcima, obzirom na vaše obaveze koje ste imali i u jurišnom odredu i ostale obaveze?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Bio sam prisutan uvek na referisanju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li mogu ovaj vaš odgovor da razumem da smatrate da ste bili gotovo svako veče ili baš svakog dana?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Referisanja su bila obično, redovna referisanja su obično bila negde, rekao sam, oko 18.00 časova. Možda, ne sećam se sad, je bilo u par navrata... i pre podne. ali to je prvenstveno se odnosilo na prijem nekih zadataka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Pa ja sam vas zato pitao za ova, kako ih ovde zovemo, redovna referisanja koja su bila u to vreme popodne, odnosno, to je već bilo i veče. Vi kažete da ste gotovo na svakom od tih bili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su i ostali oficiri tako redovni bili i dolazili na ta referisanja, ili je bilo tu izuzetaka? Šta ste vi mogli da primetite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Što se tiče ostalih oficira, potčinjeni sastavi, znači potčinjeni komandanti, koliko se ja sećam, bili su prisutni na svim referisanjima. A za članove komande, ne bih sad mogao da se setim - da li su prisustvovali svim referisanjima, jer se dešavalo da članovi kom... pojedini članovi komande brigade u vreme referisanja imaju neki zadatak. Sad ja ne bih mogao da se setim konkretno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, vi ste tu napravili malo razlike između potčinjenih i članova komande. I zbog Pretresnog veća i zbog nas, objasnite koji su to članovi komande, i na koga ste mislili eventualno da možda nije bio uvek, zbog zadataka koje je imao?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa kad kažem, a ja ću reći samo najuži deo komande, tu mislim: načelnik štaba brigade, načelnik organa bezbednosti, možda neko iz operativno-nastavnog organa. Na te sam mislio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I da budemo sigurni dakle, na te ste mislili kada ste rekli da su nekada odsustvovali... za razliku od vas i onih ostalih potčinjenih koji su bili gotovo uvek. Jer... jer sam tako razumeo vaš odgovor?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro ste razumeli.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li se sećate, da li je bilo predstavnika lokalne Teritorijalne odbrane na tim referisanjima?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Na referisanjima nisu prisustvovali, kako ih vi zovete, lokalne TO, Teritorijalne odbrane.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To vas pitam zato što ste takav sličan odgovor, odnosno isti odgovor dali i prilikom saslušanja istražiteljima Tužilaštva. Pa bih sada odmah pitao i to, a o tome ste se izjašnjavali u jednom od iskaza, da li ste poznavali u to vreme Dušana Jakšića?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam ga poznavao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste po... poznavali Stanka Vujanovića?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Na vaše pitanje ne mogu konkretno odgovoriti da sam ga poznavao. Znam o kome se radi, jer sam ga jednom prilikom u Vukovaru sreo, ali... ne znam ni sad ni onda koja je njegova funkcija bila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada vas ovo pitam, naravno mislim na taj period, dakle period oktobra, novembra - do tih dana, do završetka, ne možda eventualno kasnije. I još samo jedno, da li ste poznavali, u to vreme dakle, Miroljuba Vujovića?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Njega nisam poznavao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možda ćemo se vratiti kasnije na ovo referisanje koje ste da... o kome ste večeras govorili, ali bih išao ovim redom. Najpre o onom što se dešavalo to popodne, o čemu ste govorili danas. Dakle, o vašoj ulozi u obezbeđenju bolnice? Rekli ste da ste bili na zadatku između Vodotornja i Mitnice, kada ste dobili naređenje, pretpostavljate, da je od načelnika štaba, da vam je on saopštio da idete prema bolnici, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Najpre o toj akciji koju ste vodili. Da li je to značilo da je ta akcija bila završena, ili ste samo jedan deo svojih vojnika i vi lično otišli prema bolnici, a da su ostali nastavili akciju koju su vodili? To nisam zaista najbolje razumeo, pa bih molio da, ako možete, objasnite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj zadatak što pominjete i što sam objašnjavao, vršio sam sa dve čete. Zadatak u potpunosti nije realizovan. Taj zadatak je nastavila da obavlja jedna četa, konkretno Prva. A po dobijenom naređenju za obezbeđenje bolnice, kao što sam rekao, naredio sam komandiru Četvrtе čete da krene prema bolnici radi realizovanja ovog zadatka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate u ovoj akciji koja je prethodila, dakle, koju ste vodili od Vodotornja ka Mitnici i objasnili ste šta je bio cilj: eventualno pronalaženje ostalih pripadnika paravojske ili mina - da li ste naišli, da li ste zarobili, da li ste dakle naišli na... baš vi, vaša jedinica, na bilo kog i da l' ste zarobili bilo kog pripadnika paravojnih jedinica Hrvatske?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Nije nijedan zarobljen pripadnik paravojnih formacija Hrvatske.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste došli pred bolnicu, objasnili ste vaša naređenja i šta je... šta je tada rađeno u pretraživanju i obezbeđenju bolnice i tu vas neću pitati. Ali ću vas pitati nešto što ste kasnije odgovorili na pitanje mog kolege o odvođenju Marina Vidića. Najpre moje pitanje: ko vam je izdao to naređenje da Marina Vidića vodite u Negoslavce?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa sad ja ne mogu da se setim, sad konkretno da l' me je neko nazvao telefonom, u stvari ne telefonom, nego sredstvima veze. Uglavnom, rečeno mi je šta treba da uradim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste pre nego što ste to lice odveli, videli to lice? I ako jeste, gde?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To lice se nalazilo u bolnici. Znači, video sam ga, znači neposredno pred odvođenje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Po vama je to bilo kada? Tog prvog dana, prve večeri kada ste došli pred bolnicu, ili nekog drugog dana?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, tog dana....

ADVOKAT BULATOVIĆ: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja se izvinjavam što moram ovako da reagujem, ali svedok je decidirano vezivanje odvođenja Marina Vidića, na moje izričito pitanje, rekao da je to bilo 19. pre nego što je otišao na referisanje u komandu. Prema tome, ovakve insinuacije i ovakva hipotetička pitanja mislim da su nedozvoljena.

SUDIJA PARKER: Mislim da se ne bih uplitao u pitanja gospodina Domazeta, gospodine Bulatoviću. Nastavite gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Čuli ste moje pitanje u pogledu Vidića. Kažete da ste ga videli pre toga. Ja... Moje pitanje je dakle, kada ste ga odveli u Negoslavce?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, odveo sam ga 19. U kol'ko časova... znači, sigurno ne mogu da se setim. Ali mogu da dam neki raspon u vremenu, da je to bilo između 20.00, 22.00 časa. Znači, ta radnja se dešava posle završetka referisanja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, kako vas razumem, vi ste se vratili sa referisanja. I tada ste od nekoga, ne sećate se sad od koga, preko veze dobili naređenje da ovo lice koje ste ranije videli, odvedete u Negoslavce. Da li je to jedini put bio što ste ga vodili ili uopšte videli, bilo u Negoslavicima ili u samom Vukovaru, ili u bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, to je jedini put da sam ga odveo. Kao što sam rekao, gde sam ga predao i posle ga... posle toga, nikad ga više nisam video.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako vas dobro razumem, dakle, vi ne znate da li se on vraćao te noći, sutradan ili uopšte tih dana šta je bilo s njim? Je l'... je l' sam dobro razumeo ovakav vaš odgovor?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Bojim se da niste u potpunosti razumeli. Ja sam rekao da ga nisam video, al' u bolnicu se nije vraćao sigurno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Upravo vas zato pitam, zato što je bilo izjava da je to lice se vraćalo i u bolnicu, odnosno, vraćalo se. Ali ako vi o tome ne znate, neću vas dalje o tome pitati.

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To su možda nečije druge izjave. Moja je izjava da se nije... sigurno tvrdim da se nije vraćao za bolnicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li bi vas iznenadilo kad bih rekao da je upravo to lice takvu izjavu davalo, kao i da je davalo da je bilo negde oko pola osam, osam odvedeno U Negoslavce?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To lice može da izjavljuje šta god hoće. A što se tiče vremena, kol'ko je njegovo tačno pola osam, toliko je i moje tačno – posle osam. Ali ja opet kažem da ja ovde decidno ne tvrdim da je to baš bilo u 20.00 časova.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

(...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...)

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali ću vas zamoliti gospodine Paunoviću da pogledate vaš iskaz pred Vojnim sudom, koji je pred vama, stranicu 3. U pogledu upravo ove okolnosti, negde na sredini te stranice, drugi pasus, negde 17. red u drugom pasusu.

Ja ću pročitati, a vi ćete mi reći da li to stoji u vašem iskazu, pa vas molim za komentar.

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Samo recite, izvinjavam se, strana?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Strana 3, pa negde 17. red otprilike, gde piše: "Sećam se tog dana..." Ja ću pročitati tu rečenicu: "Sećam se tog dana da sam ja negde oko 9.00 časova, po naređenju organa bezbednosti brigade na komandno mesto brigade odvezao Marina Vidića, inače poverenika Vlade Republike Hrvatske, koji se nalazio u bolnici. Ja sam ga odvezao i ostavio na komandnom mestu, a zatim sam se vratio kod bolnice. A u međuvremenu je dovezena tamo i Vesna Bosanac". Jeste li našli taj deo vaše izjave?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Najpre vas pitam u pogledu ovog vremena koje ste tu označili, koje po ovome bi bilo 9.00 sati ujutro. Da li je to tačno? I ovo u pogledu ovih ostalih da ste po čijem naređenju, i da je posle toga i Vesna Bosanac... O tome danas niste, čini mi se, govorili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Po pitanju vremena u ovoj izjavi stvarno stoji 9.00 časova. Ne piše ni pre ni popodne. Ali to odgovorno tvrdim i dobro se sećam da je bila noć kad sam odvezao Marina Vidića. A drugo, vidim da sam dao tu izjavi da mi je neko od organa bezbednosti preneo naređenje. Ali ni tad ni sad ne sećam se ko mi je to naređenje preneo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, ovde ne stoji "preneto" nego "naređenje" da je... Po ovome, da li se slažete sa mnom da proizilazi da vam je neko naredio a ne preneo naređenje? Ili imate neko drugo objašnjenje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa nije... Malopre sam objasnio. Znači, naređenje mi je preneto preko sredstava veze, ali još jednom vam kažem da ja toga ne mogu da se setim - ko je to bio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. A da li se sećate ovo u pogledu Vesne Bosanac, da li vam je ovo osvežilo nešto pamćenje u pogledu njenog odvođenja?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, donekle tu... znam. I ona je odvežena, ali posle Marina Vidića, i ona je odvežena u Negoslavce. Ali ko je nju odvezao, ne bih sad... ne sad, ne mogu da se setim uopšte. Ne sećam se ko je nju vodio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. U svakom slučaju, vi je niste vodili, ali se sećate da je odvedena posle Marina Vidića? Tako vas razumem, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro ste razumeli.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kako ste danas rekli, odgovarajući na pitanja mog kolege Bulatovića, proizilazi da ste i ovog, dakle 19. bili na redovnom referisanju, i da je po vama to trajalo negde otprilike oko dva sata. Je l' sam tako razumeo vaš današnji iskaz?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro ste razumeli, ali ja opet ponavljam. Sa ove vremeske distance, da li sam ja na komandnom mestu i ostali komandanti se zadržali sat i po, dva, to stvarno ne mogu da se setim. Ili duže.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ali danas tvrdite da ste na tom referisanju bili, te večeri, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim pogledajte isti ovaj iskaz, nešto iznad ovog teksta koji smo malopre gledali. Znači, ovaj drugi pasus. To je negde 12. red. Stoji vaša izjava, bar ovako, ja ću je pročitati. Vi ćete reći da li sam korektno pročitao: "Te prve noći na obezbeđenju je bila samo ova četa. I ja sam se tu kod bolnice zadržao sve negde do oko 01.00 sat posle pola noći, kada sam otišao na svoje komandno mesto, koje se nalazilo na rejonu "Vuteksovog" igrališta, u ulici Radničkoj". Dakle, ako sam dobro pročitao, vi ste pratili ovde, ni pomena nema o vašem odlasku u Negoslavce, bilo da je sat i po, dva ili više, i da ste odsustvovali ovo vreme toliko. Je l' se slažete da u ovoj izjavi... pogledajte dobro celu izjavu. Da li negde u vašoj izjavi vidite da ste te večeri bili u Negoslavcima na referisanju?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Sad bi ja trebao malo duže da čitam ovu moju izjavu. Ali verovatno me ni predsednik Suda, tad pukovnik Gojović nije ni pitao o tome. Ja sam odgovarao na pitanja koja mi je postavljao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Slažem se da je moguće da vas konkretno to nije pitao, jer nije mogao to da zna, ali iz... da li se slažete sa mnom da iz ove vaše izjave proizilazi da ste sve vreme do 01.00 sat bili u bolnici, kod bolnice i da ste tek tada otišli na svoje komandno mesto, da niste spominjali odlazak za ovako dugi period u Negoslavce?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Bojim se da niste dobro shvatili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ova izjavi nije inače dugačka. Možete ako želite, pregledajte, da vidite da li ste igde pomenuli taj odlazak. Ako smatrate da niste, da s tim ne gubimo vreme. Da li se sećate da li je o tome bilo reči sa istražiteljima Haškog Tribunala? Da li ste govorili o tome? Dakle, govorimo o sastanku, referisanju, da ste napustili položaj kod bolnice, otišli i vratili se?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Prvo, gospodine Domazet, ja nisam napustao položaj. To je malo u terminologiji... Drugo, da l' sam... Ja sam rekao malopre, ne mogu ja sa ove distance sad da se setim u svakoj izjavi šta sam rekao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ta izjava je dosta opširna. U njoj nema, nije pomenuto bilo gde da ste bili na ovom referisanju ili bilo šta s tog referisanja. Ako želite, možete da pregledate i kasnije, pa da... da se u vezi toga kažete. Zbog toga vas još jednom pitam: da li ste sigurni da ste bili na referisanju i te večeri?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Siguran sam. Bio sam 19. novembra na referisanju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorili ste da ste bili i da je bilo reči o zadacima daljim. Ali nisam vas razumeo najbolje, da li ste... da li je bio predmet dakle davanja zadataka, evakuacija bolnice ili ova trijaža onih koje ste i vi pominjali da je bilo reči, kao neki koji su ubačeni? Da li je uopšte bilo o tome reči?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Bilo je reči te večeri... reči o evakuaciji bolnice, ali detaljno razrađivanje te operacije nije bilo... dok sam ja bio na komandnom mestu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, upravo moje pitanje je: da li je moguće, po onome kako se funkcionisalo, da je o tome bilo reči posle sastanka kome ste vi, kako kažete, prisustvovali? I da li je to možda bilo unutar nekog drugog ili višeg, da kažem, komandnog... ne sa svim starešinama koji su bili na tom referisanju, pošto ste rekli da tu dolaze sve potčinjene starešine kao i članovi komande?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ostavljam mogućnost. Znači, možda je komandant brigade razradio to neko, neko kažem naređenje, ali o detaljima ne znam lično ništa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. A da li je vama neko, dakle narednog dana, pošto tog dana više ne znate eventualno šta se događalo, bilo na koji način preneo da postoji neko naređenje, konkretno zaduženje? Da li vam je, i ukoliko jeste, ko o tome govorio?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam video takvo naređenje, niti mi je iko takvo naređenje preneo. Ne znam za takvo naređenje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa moje pitanje je sada, na koji način ste onda postupali narednog dana, kada je počela evakuacija bolnice - ako niste vi lično bi... bilo kakvo naređenje bilo od koga primili, ili bilo koji zadatak?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa na ovo pitanje možda sam delimično nešto rekao u prvom delu. Prili... prilikom evakuacije, znači ja sam video starešine iz pretpostavljene... mislim iz pretpostavljene, znači starešine van brigade, konkretno. Video sam pukovnika Pavkovića. Možda sam ja u tom trenutku i mislio da on rukovodi tom... tom aktivnošću, no ni sad nisam siguran. Ali ja sam znao svoje zadatke i bez ovih naređenja. A to je, kao što sam rekao, pretres ovih lica koja izlaze iz bolnice i obezbeđenje autobusa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pomenuli ste pukovnika Pavkovića. On nije pripadao vašoj brigadi, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije pripadao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato u kom je svojstvu on bio u Vukovaru tada?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa u kom je svojstvu bio, ne mogu to... ne mogu da odgovorim, ali znam da je... znao sam ga, ovaj, pre toga, da je njegovo radno mesto bilo u kabinetu saveznog sekretara za narodnu odbranu. A inače sam ga često viđao u Negoslavcima, prvenstveno na referisanjima. Znači, o njegovoj ulozi ne bih mogao nešto da govorim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li je bilo reči, bilo na tom sastanku na referisanju o kome ste govorili ili tada o Prvoj vojnoj oblasti, bilo kom naređenju Prve vojne oblasti u vezi same evakuacije? Mislim na evakuaciju bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Toga ne mogu da se setim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li se sećate, da li je bolnica u Vukovaru bila u zoni odgovornosti vaše brigade i uopšte Operativne grupe Jug?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nije bila u zoni odgovornosti, ako mislimo do... do ovih datuma koje pominjemo sada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ko je eventualno mogao da takvu odluku promeni, po vama? O zoni odgovornosti, dakle o bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Bojim se da nisam... Ako možete samo da pojasnite pitanje?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ako je, kako kažete, bolnica nije bila u zoni odgovornosti vaše brigade i Operativne grupe Jug - do tih dana, i ukoliko je došlo do promena, ko je mogao da odredi, dakle promenu zone ili da bolnica pređe u odgovornost Operativne grupe Jug?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, po mojim saznanjima, ako ne grešim, do ovih datuma što pominjemo, bolnica je pripadala zoni odgovornosti Operativne grupe Sever. Opet kažem, ako ja sad ne grešim, granica između Operativne grupe Jug i Operativne grupe Sever bila je reka Vuka. Onda se logičan zaključak, da naređenje o promeni zone odgovornosti može dati u ovom slučaju komandant Prve vojne oblasti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ovaj vaš zaključak proizilazi iz toga što je to bila pretpostavljena komanda i Operativnoj grupi Jug i taktičkoj grupi Sever?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Upravo tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali vi ništa, kako sam vas razumeo, ne znate bliže o tome da li je Prva vojna oblast, njena komanda, bilo kakva naređenja u pogledu evakuacije bolnice izdavala ili nalagala?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nemam takvih saznanja. Ne kažem da nije, ali ja nemam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. E sad, u pogledu ovog što ste objašnjavali vaš rad 20. ujutru ispred bolnice, govorili ste o načinu na koji su vaši vojnici vršili pregled ili pretres lica. Moje pitanje je: da li se to odnosilo, dakle, taj pretres, na sva lica koja su izlazila iz bolnice, dakle kako ženska, deca, muška, ili je bilo tu različitih grupa koji su izlazili iz bolnice, dakle neki koji nisu prolazili kroz ovu kontrolu o kojoj ste vi govorili... pretres?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Sva lica koja su, ako sam vas dobro razumeo, sva lica koja su izlazila iz bolnice su pretresana. Sada zavisi kad su, u kojem vremenskom periodu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mene interesuje, dakle, da li su sva lica, uključujući znači i žene i muškarce, bez obzira na pol, uzrast, da li su sva lica pretresana?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Sva lica su pretresana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde su odlazile žene, ako su odlazile posebno, a gde su muškarci?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja nemam o tome saznanja, niti je to moj zadatak bio da znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Dru... drugačije ću postaviti ovo pitanje. Dakle, da li su se formirale posebne grupe, po izlasku iz bolnice? Posebne grupe, dakle civila i one posebne grupe onih koji su na neki način trijažom osumnjičeni da su eventualno učestvovali u nečemu - što je tražilo provere o kojima ste i vi govorili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Jedna grupa spada, kao što ste i vi sami rekli, da ih nazovemo tako, osumnjičenih. Druge... bilo je... drugih grupa, znači pomešano i nema veze pol ili uzrast. Gde su išli... Ja sam nešto to u uvodnom delu govorio, o kasnijim saznanjima, gde su išli, al' to ne bi mogao tačno da znam ja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da ne bi gledali u ove vaše izjave i da vas podsećam, ali ovaj, mislim da nije tako bitno, ali vas podsećam da ste govorili o jednoj grupi koja je vraćena sa granice Hrvatske. Vi ste govorili da ste to imali informaciju. Koja je ta grupa? Kažete da su tu bili i muških i ženskih, ako sam vas dobro razumeo? Da li su dakle to bili oni koji su isto pregledani s vaše strane, ali su bili u nekoj drugoj grupi, za razliku ovih koji su odvođeni u autobuse, o kojima je bilo reči?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Kad sam u jednoj od svojih izjava rekao o toj grupi, nisam mislio samo na... da se odnosi to ljudstvo iz bolnice, jer je bilo ljudstva iz... iz drugih delova grada. Pa jedni su izražavali želju da će ići prema Hrvatskoj, jedni prema Srbiji. Ovo kol'ko se sećam, to se odnosi na granici, ne znam u kom delu, između Srbije i Hrvatske. Hrvatska nije htela da primi te civile koji su hteli u Hrvatsku. Kako je taj problem kasnije rešavan, nije mi poznato.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Tema će biti ovi koji su odlazili u autobuse, za koje ste vi dali vojne policajce, kako ste danas rekli. Ali bojim se da večeras nećemo moći da završimo.

ADVOKAT DOMAZET: Čini mi se, časni Sude, da je vreme za prekid rada, pa ću ja sa tom temom ujutru završiti?

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Domazet. Nastavićemo sa radom sutra ujutru u 9.00 časova.

Fond za humanitarno pravo

